

Td. Rug, kom i anden Række. De stedfundne Forhandlinger om den Pris, der nu er sat, er imidlertid et Vidnesbyrd om det stik modsatte. Det er sagt gentagne Gange: Vi vil under ingen Omstændigheder være med til at fordyre Brødet for Befolkningen. Men jeg vil paastaa, at alle de Foranstaltninger, der er bragte i Forslag fra den Kant, vil have til Følge, at Brødet bliver dyrere og dyrere, selv om det skal sælges af Staten til billigere Pris, naar nemlig hele Landets Befolkning bag efter skal bære det Tab, Statskassen maa lide til Fordel for de enkelte, som de Herrer repræsenterer. Det er tillige sagt Gang paa Gang under denne Debat, at det maa være en Æressag for de danske Landbrugere under disse Forhold at bevare Brødkornet og føre det frem i saa god Tilstand som muligt. Men det forekommer mig, at man med nogen Ret kan sige, at mange af de givne Anvisninger egner sig til at bevirke en Omgaaelse af Forbudene, og at der her er gjort meget for at nedbryde den gode Villie, som man ved saadanne ekstraordinære Foranstaltninger maa have bag sig, for at de skal lykkes. Man har hævdet, at der ikke var partipolitiske Hensigter i denne voldsomme Debat. Det forekommer mig dog, at Ord og Handlinger fra en vis Side i saa Henseende ikke svarer til hinanden.

Der er et enkelt Forhold, jeg gerne vil omtale lidt nærmere. Det er tidt blevet paastaaet, at Maksimalpris her hjemme vilde stoppe for yderligere Indførsel, og det er maaske for saa vidt rigtigt; men jeg vil dog tilføje et Par korte Bemærkninger om, hvordan Forholdet med Hensyn til Rugen i det hele stiller sig i Øjeblikket. Man er tilbøjelig til at tage haardt paa og stille sig skarpt overfor Kul- eller Kornimportører, hvis de tager en Pris, der ligger højt over den Pris, hvortil de selv har købt. Men Forholdet er for Øjeblikket det, at der er sket saadanne Indkøb af fremmed Brødkorn for de kommende Maaneder, at Kommissionen mener, at Priserne netop svarer til den Pris, vi har fastsat for hele den hjemlige Del af Landets Brødkorn. Skal vi imidlertid forcere Indkøbene, skal de danske Kornimportører fortsætte paa den Maade, maa de lave en Kalkule for hvert Parti, de køber til Dagens Pris i Amerika, og lægge den Pris til Grund for den Vare, de i Øjeblikket sælger herhjemme, idet ingen Købmand ved, naar han køber til Afladning i Februar, Marts Maaned, og Varen først kommer hjem paa Markedet, saaledes at han faar den solgt om en 4—5 Maaneder, om Tilstanden da er en saadan,

at han kan faa den urimelig høje Pris, der gives i Øjeblikket. Der kan ske mangfoldige Ting, som kan umuliggøre dette. Man kunde tænke sig, at Verdenskrigen hørte op, og at Rusland aabnede sine Kornmagasiner. Man kan derfor ikke med Rimelighed forlange, at danske Kornimportører skal forcere og fortsætte Indkøbene i Amerika og nøjes med den Avance, som de kunde nøjes med under gunstige Forhold. Søger man derimod at standse Indkøbene i Amerika til disse urimelig høje Priser, stimulerer man ikke danske Kornimportører til at fortsætte med Indførselen i større Udstrækning, kan man med Rette forlange, at de ikke paa de allerede indkøbte Partier tager saadanne Risikopræmier, men at de holder sig til sædvanlig købmandsmæssig fair Avance. Det forekommer mig derfor, at naar man Gang paa Gang henstiller til Regeringen og Prisreguleringskommissionen, om det ikke var muligt at fastsætte Maksimalavance og Maksimalpris for Foderstoffer, gør der sig langt større Betænkeligheder gældende for denne Vares Vedkommende, som vi skal indføre en Masse af. Jeg vilde nødt, at der skulde blive strammet mere, end at en fortsat forceret Indførsel af de Raavarer, vi har Brug for, kunde blive ved at foregaa; men jeg vil ikke antage, at den Bemærkning, det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) kom med, at vi sandsynligvis om 2 Maaneder ikke havde mere end en Trediedel af Svinebesætningerne i Danmark, skulde optages alvorligt ude omkring i Landet, saaledes at de danske Foderstofimportører tænkte som saa: Nu gaar det ikke an at købe større Partier Majs, for naar vi om 2 Maaneder kun har en Trediedel af Svinene tilbage, kan vi ikke faa afsat adskilligt af det.

Da jeg ikke kan se rettere, end at det for hele Folket vilde være bedst, om man med Vægt kunde forlange, at Kornimportørerne ikke lægger Dagsprisen for senere Afladning til Grund for de Dispositioner, de træffer med Hensyn til de nuværende Partier, og netop fordi jeg tror, at vi gennem Maksimalprisen kan skaffe en passende Regulator overfor Kornimportørerne, vil jeg indtrængende anbefale ærede Medlemmer at stemme for den af mig fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Hauge: Det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Svendsen) og for øvrigt ogsaa andre ærede Medlemmer af Venstre har meget skarpt angrebet Maksimalprisen med den Begrundelse, at den indeholdt en Retskrænkelse, var i Strid med Grundlovens